

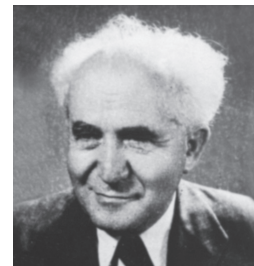
צ'יקמא

70 שנה להסתדרות

דוד בן-גוריון (1886-1973)

ראש הממשלה ושר הביטחון הראשון של
מדינת ישראל

מערכות מ"ח-מ"ט, מאי 1958

להילחם ולנצח

הציונות ואת העלייה ואת התיישבותנו ואת האפשרות להפריח את ארצנו השוממה. בעצמאותנו יש כליל השאיפות שלנו, כליל הצרכים המשותפים לכולנו. לפנינו שאלה גורלית.

אין זו שאלה האם עלינו להתגונן. לכל היהודים בארץ ובגולה אין ברירה. לא יכולנו להיכנע, ולא נכנענו. לא למופתי, לא לליגה הערבית, לא לבוויץ. והבעיה היא גם עתה לא האם להילחם, אלא כיצד להילחם ולנצח. כל עניין העומד למכשול בדרך זו צריך להידחות, ולצורכי ההתגוננות עלינו לשעבד את כל חיינו. לצרכים הללו עדיפות על כל צורך אחר, ויהיה היקר ביותר. מאמץ עליון - זהו צו בשטח הכוח הצבאי.

עד עכשיו, עם האכזריות היקרות שהיו לנו, יצאנו מהמבחן הזה שלמים. היו לנו כישלונות. נעשו שגיאות. אבל עד עכשיו לא נפגע אפילו היישוב הקטן ביותר. למרות ההישג הגדול והיקר הזה, שאחראים לו המגינים והנהגים והנוטרים, נראה את המצב בכל חומרתו ואת האפשרויות של כישלונות גדולים ואולי גם אסונות קשים. ראייה זו הכרחית כדי שנחשל את רוחנו, כי בו, אולי יותר מכול - יותר מכל תכנון, יותר מכל ארגון, יותר מכל ציוד - תלוי גורל המבחן העליון הזה.

לא ייתכן שום הברל בין מפלגה, בין מעמד, בין זרם או איזו מחיצה שהיא בשטח זה. פה אנחנו יכולים ומחויבים להופיע אך ורק כיהודים, כי אך ורק כיהודים אנחנו נתקפים. בשטח ההתגוננות מוכרח להיות שוויון מלא בזכויות ובחובות. מובטחני שצורכי ההתגוננות יביאו את כולם לידי הכרה מלאה ונאמנה שלגבי מפעל ההתגוננות, ארגונה ומרותה - כל אחד מאיתנו צריך להיות שווה לחברו בזכויות ובחובות. בעניין זה מוכרחה להיות התלכדות מלאה ללא כל פגם.

עמידתנו עד עכשיו היא מעורדת. לא קל למצוא דוגמתה. אנו עומדים כאומה קטנה, שאין לה מדינה ושלא יכלה להתכונן, באשר השליט הזר והעוין מפריע, כשהיא נתקפת על ידי מרובים. אבל הסכנה גדולה מאוד. היא תלך ותגדל.

וגם בימים אלה, במצב מעורד זה, אסור שתקטן בעינינו חומרתה של הסכנה. עד עכשיו ראינו רק חלק קטן של כוחות האויב. רק חלק קטן מיכולתו כוון נגדנו. עוד איננו יודעים מי יעמוד מחר נגדנו. לא ייתכן שיהיה איזה פגם שהוא בהתלכדות היהודית שלנו ובהתגוננות.

ויש דבר שני, שגם בו אנחנו מאמינים כולנו בלי יוצא מן הכלל: במלחמתנו על עצמאותנו. כי עצמאותנו מתנה את קיומנו ואת